

fram for partiet

april 76 Diskusjonsblad for Oslo

-
- يوتول يهديننا ويفتح لنا الطريق
 - النضال ضد التمييز الذي يتعرض له العمال الاجانب في مسألة الاجور والاوزاع السكنية
 - النضال ضد الطرد العشوائي الغير عادل الذي يتعرض له العمال الاجانب من طرف صاحب العمل
 - النضال ضد كل انواع العنصرية والفاشية
 - نطالب كل الاحترام والتفهم للعادات والتقاليد الثقافية والبيئية للعمال الاجانب
- إذا ما ارمت المزيد من المعلومات بخصوص هذا الموضوع فعليك أن تتصل:

Postboks 816. ADR. URANIEBORGVEIEN 11. 2 etg. Kontortid 14 - 18. Lørdag 10 - 14.

**Faglig 1.mai-
front 1976**

- enhet på
klassekampens grunn!



ENHET NORSKE UTENLANDSKE
ARBEIDERE!

tempoet opp i

Teder:



1. mai-innspurten!

1.mai nærmer seg med stormskritt! Mobiliseringa er omtrent sønn: Hvis avdelingene holder seg til de målsettingene de satte seg i begynnelsen av mars, vil det gå ca. 5-6 000 i FFF. I fjor gikk det ca. 8 200.

Det store flertallet av masser som er mobilisert til nå, er stort sett enig i hele programmet fra før, ganske enkelt fordi de er den første tredjedelen som står nært partiet.

Hva betyr dette?

At motsigelsen AKP-tog kontra bredt tog eksisterer fortsatt. I teorien er sjølsagt alle enig i at vi skal ha et bredt tog, men praksis viser det motsatte; sekteisk massemobilisering.

Hvorfor har vi sånne ideer i hodet vårt? Det foregår alltid en kamp mellom to linjer. - Er det borgerskapets hetskampanje som preger arbeidet? Ja! Vi lar oss skremme til å tro at massene ikke har tillit til vår politikk. Og det er nettopp det borgerskapet ønsker! Vi må avvise sånne ideer - og det er lett; i fagforeningsarbeidet har kamplinja fått større oppslutning enn noensinne - leda av kommunister, tillitsfolk som står for ei kamplinke blir valgt og gjenvalgt.

SSK'ene har vi

SSK'ene har vokst i bredde og styrke. "Fei-dem-vekk"-kampanja til DNA/LO har virka mot sin hensikt. Partiet har som helhet fått større tillit blant arbeidsfolk.

Jøtul-streika er eksempel på dette.

FFF er ikke et partitog - det er en front på et bredt klassekampgrunnlag, hvor partiet skal være en drivkraft i frontarbeidet.

La oss se hva som har skjedd i praksis - og hva som må gjøres.

1. Det er avdekket monopolistiske og byråkratiske tendenser innafor enkelte avdelingsstyrer. (eks.) Flere formenn hadde det sønn: De mente at bare de sjøl kunne levere streikestøttepenger - for da kunne de få informasjon samtidig. Når det var møter om faglige spørsmål syntes formannen han måtte gå - for det var jo så viktig. Dessuten skal formannen gå på formannskonferanser med DS, forberede/lede styremøter og avdelingsmøter. Hvordan kan avd.styrer som har en slik praksis klare å lede 1.mai-arbeidet? Det er en umulighet!

Alt som kan settes bort til spesialansvarlige, som faglig sekretær, streikestøtteansvarlig, kvinneansvarlig, leieboerforeningsansvarlig osv. - må settes bort - strengt!

Slik som det er nå er det mange formenn som leder 1.mai arbeidet med lillefingeren, i stedet for med ni fingre.

For å kunne drive arbeidet framover må formannen ha tid til å drive massearbeid og gjøre undersøkelser i avd. for å vite hva som er problemene. Sønn det er nå



har han ingen mulighet!

2. Folk har hatt møter på møter hvor de har lurt på hvor massene er - så har de funnet ut "at de må mobilisere til et nytt møte".

Kamerater, hva er dette? Jo, det er byråkrati - og byråkrati er revisjonisme. Når vi trur at vi løser alt ved å ha møter som stiller problemet allment - eller "skarpt", uten at vi gjør noe mer. Jeg sier ikke nå "bort med alle møter - det er revisjonisme" - møter er nødvendig for 1. å samle folk, 2. oppsummere 3. fatte nye vedtak/tiltak. Det er nødvendig også i 1.mai-arbeidet. Men vi er byråkrater når vi trur at massene kommer til oss, så lenge vi sitter der ved møter til oss, så lenge vi bare sitter der med allmene oppfordringer. MED ANDRE ORD: Vi må gå ut til massene.

3. Hvordan?

Ved dørbesøk (hjembesøk), stands, målretta på dem vi vil mobilisere.

eks. a) mob. av ungdommen: i stedet for å mob. dem til møter, som de ikke kommer på, så går vi til dem der de holder til og spør hva de er opptatt av og om de vil være å reise sine krav i FFF.

eks. b) Fru Hansen på Lambertseter - mobiliseres hun på supermaktsparola eller på aksjon mot motorveien som skal legges i distriktet? muligens på begge deler, men helt sikkert på den siste. Men det får vi ikke vite sikkert for vi har snakka med henne!

Når vi så har vært ute og diskutert, lytta og lært av massene - da kan vi oppsummere og kjøre det ut i paroleform og innkalle til møter. Da vil det sikkert komme mange flere - for da har vi undersøkt hva massene er opptatt av - vi har snakka med dem og gjort avtaler med dem - vi har mobilisert dem!

4. Mobiliser gjennom aksjoner!

At flere eller alle går ut sammen - er en aksjon.

Eks. a) at aktivister samles tidlig på kvelden til et kort møte, går så ut på dørbesøk - kommer tilbake og oppsummerer. Da kam Lise lære av Olas erfaringer og omvendt - alle kommer på et høyere nivå fordi problemene de har støtt på blir løst kollektivt med en gang.

Eks. b) Ved KK-salg går vi ofte to og to sammen - gjerne en uerfaren med en mer rutinert KK-selger. Fordi:

(1.) Den uerfarne skal tørre å selge KK - kan få hjelp.

(2.) Kollektiv kontroll. Det er klart mer forpliktende når en har gjort en avtale. Når en er alene kan en finne på mange "årsaker" til at det ikke "ble noe den kvelden - og kvelden etter".

Det samme gjelder i 1.mai-arbeidet.

Å spre propaganda på mange forskjellige måter, to og to sammen, er en form for aksjon. Å sperre en hovedvei 1.mai for å demonstrere mot trafikken i strøket, er annen form for aksjon.

Men felles for alle er at de mobiliserer!

5. Så gjelder det målsettinga til toget. Vi må sette oss en kampmålsetting - vurdert ut i fra hvor mange det objektivt sett burde gå - samtidig realistisk.

Målsettingene som er nå, er ikke realistiske, men defensive. Flere avdelinger sier de har dobla målsettinga fra i fjor. Men gikk det egentlig mange nok i fjor? Å doble målsettinga ut fra det er helt mekanisk og har ingenting med virkligheten å gjøre. Gjør undersøkelser og sett en kampmålsetting ut i fra det.

6. Det er kort tid igjen. Klarer vi dette? Sjølsgt kunne vi klart det bedre hvis vi hadde sett disse feila i januar. Men målsettinga må jo være et større tog enn i fjor - og det kan vi klare hvis vi "vager å kjempe". Massene er jo der!

Forutsetninga er:

1) Kamp mot alt byråkrati - ut til massene.

2) Fa opp tempoet.



partifesten 1. mai

I likhet med tidligere år vil det bli arrangert fest i Chateau Neuf om kvelden 1.mai. I tillegg vil det bli arrangert lignende fester på Grunerløkka, på Vålerenga/Kampen og muligens på Bjølsen. RU og NKS skal også ha fest to steder i byen. Det blir altså tre fester arrangert av AKP og to av RU/NKS.

På alle festene vil det bli lagt opp et skikkelig program, med gode appeller, mye fin kultur og dans utover kvelden. Det blir derfor viktig at det kommer mye folk på alle festene, ikke bare på den i Chateau Neuf.

For å sikre dette skal folk som politisk sogner til de gamle bydelene

mobilisere folk til og sjøl gå på partifesten her. Folk fra de faglige laga og fra nyere bydeler skal mobilisere til festen i Chateau Neuf. Mobiliseringa foregår ved hjelp av plakater, innbydelseskort (som lages når programmet i hovedsak er klart), og salg av biletter fra påska og utover.

NB: Det er veldig populært å gå på partifest på 1.mai. Derfor er det viktig at vi sørger for at arbeidskamerater og andre venner får kjøpt biletter i god tid. Ellers risikerer vi at de ikke kommer inn!

Mobiliser bredt!

lag et 1.mai-tog med liv!

Vårt tog skal være prega av disiplin og orden. Men det må ikke bety at tøget skal være uten moro! Jeg tenker på karikaturer av dem som vi vanligvis

kjemper mot. Tegninger kan lages på de store transparentene, men også på papp-plakatene på ei stang, som vi ofte har gått med. Illustrasjoner



kvinnefronten og 1. mai



Det er en del forvirring i Oslo om hvordan Kvinnefronten skal mobilisere til toget.

- Noen mener at KF ikke skal mobiliseres til å drive med 1.mai arbeid i det hele tatt. KF-jentene kan heller gå inn i FFF, sier de. Disse kameratene har dårlig forståelse av at KF har et eget omland som det nettopp er KF's oppgave å aktivisere. Alle fronter som tilslutter seg, vil vi gjerne få til å mobilisere til 1.mai blant sine folk og omland. KF-kamerater skal sikre at gruppa driver 1.mai-arbeid og aktiviserer folk rundt gruppa.

- Noen kamerater mener at det er "usolidarisk" av KF-gruppa lokalt å gå inn i kvinneseksjonen. "Skulle heller gå i boligseksjonen." Partiet legger stor vekt på at kvinneseksjonen i FFF er stor og brei. Dette fordi det avgjørende strategisk betydning at kvinnene blir mobilisert til å slåss. Ingen revolusjon kan vinne, og ingen annen stor kamp kan seire, uten at kvinnene er aktivt med. FFFs kvinneseksjon er på mange måter en viktig målestokk på hvor langt vi har kommet i politikk, krav og bredde.

Visst er det viktig at boligseksjonen også er stor. Grunnlaget for det er så absolutt til stede. Særlig i gamle bydeler er virkelig store mengder folk blitt mobilisert på boligkrav. Dette kan ikke sies å gjelde for KF. Mulighetene er sjølsagt store, men organisert massearbeid på kvinnekraft har det ikke akkurat vært for mye av. Det betyr at KF trenger alle sine styrker både til å mob. kvinnfolk til å bli 1.mai-aktivister og til å gå i FFFs kvinneseksjon. Sørg heller for å være sammen på lokale FFF-arrangementer!

- En annen sak som viser at KF-gruppene i boligdistriktene må gå i kvinneseksjonen, er at KF-grupper på arbeidsplassene skal gå i den faglige seksjonen. Dette er ut fra en prioritering som sier at faglig-seksjonen er overordna og skal være breiast og størst mulig og virkelig vise styrke. Dette er den seksjonen som DNA/LO-ledelsen vil legge mest vekt på, og som de er mest redd for.

- At KF-grupper i et boligområde går i kvinneseksjonen, og en faglig KF-gruppe i faglig, betyr at bolig-FFF'ene må ha kvinnekraft, og at kvinneseksjonen må ha faglige krav. Sånn at den riktige politikken er representert der den skal.

(forts. s. 20)

(1.mai tog med liv.....)

er bra: Sånn vil staten ha sykehusene, sånn vil DNA/LO-ledelsen at kvinnene skal være:, sånn vil Kleppe at lommeboka di skal se ut. Vi kan kle ut to folk som Selvig og Aspengren, som skåler og er venner. Osv., osv. Det er tusen ting å finne på, som vil gjøre det lettere for folk som ser på toget å få et levende bilde

av hva vi mener. Sjøl husker jeg bare en ting fra de utallige 1.mai-toga jeg så som unge: Da jeg var 5 år hadde NKP-toget en mann utklædd som dødning med en med en atombombe i handa. Er det noen som har ideer på å framstille de nye tsarene i Kreml?

Ells.

protester mot natos ministerrådsmøte 19. mai!

En provokasjon mot det norske folket er det rette navnet på at Natos utenriksministre kommer til Oslo! Mordere og banditter som driver røverkrig mot det islandske folket! Krigshisseren "diplomat Kissinger" med blod på handa! Folk med kupp-planer for Norge, med militærøvelser mot den norske arbeiderklassen! Skal disse folka møte ro og fred?

Nei, kamrater! De skal møte avskv. og det fra breite lag av folket.

De skal bo på SAS-hotellet og meske seg med vin og lekkerbiskener. Oslo kommune har visstnok invitert dem til fest om kvelden i Rådhuset. Og for skattepenga våre blir de sikkert servert både lerketunger og champagne! Og på møtet om dagen skal de diskutere assen de best kan samordne kampen mot folkenes interesser.

Vi skal møte dem med en diger demonstrasjon i byen. Mange folk vil gå i tog mot Kissinger - de må bare få beskjed. Her er det virkelig grunnlag for å mobilisere bredt!

De fem hovedparolene er:

1. Forsvar norsk sjølråderett - Nato ut av Norge.
2. Vekk med krigsforbryteren Kissinger.
3. "Avspenning" er bløff - USA og Sovjet ruster til verdenskrig.
4. USA og Sovjet vil gjøre Norge til slagmark - ned med Nato og Wasawapakta.
5. Verdens folk kjemp sammen mot supermaktene.

Blant underparolene er:

1. Støtt frigjøringsbevegelsenes kamp mot supermaktene.
2. Støtt Islands kamp mot England, USA og Sovjet.
3. Nei til Natobaser i Norge
4. Nei til atomvåpen i Norge.

Tiltak:

Det blir laga en arrangementskomite som står på disse parolene.

Løpeseddel blir laga før 1.mai. Ta opp dette i alle FFF-komiteer, og med andre masser.



Kamerater som er med i andre organisasjoner må så fort komiteen er kjent, ta opp spørsmålet om tilslutning.

Annonsekampanje kommer.

Med ønske om vellykka mobilisering,

kameratslig hilsen DS/AU.



streikestøttearbeidet må fortsette



STRIKESTØTTEARBEIDET MÅ FORTSETTE!

Jøtularbeiderne vant! De er et bra eksempel på at kamp nytter, men de ville ikke ha vunnet den kampen hvis det ikke var for den store politiske og økonomiske støtten de fikk. SSK'ene knuste Leverås' løgnaktige påstander. Partikamerater gjorde en bra innsats!

Men støttearbeidet er ikke over. Det er andre streiker som trenger støtte. - En del avd. som hadde faste pengeinnsamlinger til Hamnerverkarbeiderne nedprioriterte den under Jøtulstreika ^{det} var riktig. Men nå må de avd. igjen legge seg på "de gamle satsene".

SSK'ene fikk en "blomstringstid" - den må fortsette.

I løpet av det intense støttearbeidet til Jøtularbeiderne, kom vi i kontakt med mange nye masser. TA VARE PÅ DEM! Dra dem aktivt med i streikestøttearbeidet, mobiliser til FFF - få dem på sirkel etterhvert. Det er streikestøtteansvarlig i avd. sitt ansvar å få kontakta de massene som hanvendte seg på stands eller v/husbesøk var interessert i å jobbe aktivt. Det må skje RASKT - hvis det ikke allerede er gjort.

FRAM FOR ET BREIT OG

SLAGKRAFTIG STRIKE-

STØTTEARBEID!



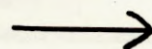
■ vietnam ett år etter frigjøringa: mot full gjenforening!



For et år siden opplevde vi slutfasen i det vietnamesiske folkets heltedige kamp mot USA-imperialismen. 30.april var "seier for FNL" et faktum. En seier som markerte slutten på over hundre års kolonistyre.

Vi trakk lærdommer av kampen og den endelige seieren: At et lite folk kan overvinne en stor imperialistmakt ved å væpne seg og enhetlig føre kampen mot de utenlandske inntrengerne etter

prinsippene for folkekrigen. At seieren var et viktig nederlag for USAs streben etter hegemoni i verden. At den var en mektig inspirasjon for folk og nasjoner verden over som kjemper for frihet og nasjonal uavhengighet mot imperialismen. Samtidig var det også en seier for anti-imperialister her i Norge, med vårt parti AKP(m-l) i spissen, som hele tiden konsekvent har arbeidet for det vietnamesiske folkets sak.



1 år etter frigjøringa har det vietnamesiske folket fullført og avslutte den nasjonal-demokratiske revolusjonen i sør, og den vietnamesiske revolusjonen har gått over i en ny etappe: oppbyggingen av sosialismen i hele Vietnam. Vietnam skal gjenforenes på statsplanet. 25.april avholdes valg til ny nasjonal-forsamling, felles for nord og sør.

I året som har gått har det vietnamesiske folket arbeida iherdig med å legge sårene etter krigen, gjenoppbygge landet og styrke folkemakten på alle plan.

Er ikke dette nok en stor seier for den internasjonale revolusjonære bevegelsen? Er ikke dette nok et hardt slag mot imperialismen? Er ikke dette en utvikling som kommunister må rette oppmerksomheten sin mot?

Solidaritetskomiteen for Vietnam er i dag en vennskapsorganisasjon for

Vietnam, som arbeider for å styrke de vennskapelige båndene mellom det norske og det vietnamesiske folket.

SOLKOM arrangerer et Vietnam-møte 13. mai (se annonse for tid og sted) Vi oppfordrer AKP, RU og NKS til å mobilisere kraftig alle venner av det vietnamesiske folket og delta på møtet.

LEVE ET FRITT, UAVHENGIG, SOSIALISTISK OG BLOMSTRENDE VIETNAM!

VIS PROLETARISK INTERNASJONALISME!
Delta og mobiliser til møtet 13.mai

Bli medlemmer i Solidaritetskomiteen for Vietnam. Kjøp og les FOR VIETNAM.

sommerleir -farere:

Hvem vil jobbe med unger på leiren?

-"- pionerer?

-"- idrett?

-"- kultur?

-"- helsearbeid?

-"- teknisk?

Dett er viktige og nødvendige oppgaver for at leiren skal bli vellykka. Vi vil gjerne at kamerater skal få jobbe med det de har lyst til. Men vi kan ikke lukte oss fram til hva, hvis de re ikke sjøl sier fra. Derfor: på påmeldingskjemaet, som skal være inne til 1.mai, så skriv på hva dere helst vil jobbe med. Følg med i KK hvor det skal være leirer. Tromøya og Håøya er allerede klar.

vi har dannet partikomité

Avdelinga vår var veldig stor. Det førte til flere problemer:

1. Sikkerheten. Det var nesten umulig å finne store nok stuer til møtene. Vi måtte bruke de samme største flere ganger. Lett for agenter å skjønne hva som foregikk når så mange gikk inn samme dør ved sjutida. Dessuten lett for agent å være i ei slik avdeling, stikker seg bort, behøver ikke ta ordet, for det er det mange som ikke gjør. Og en agent vil se mange på en gang.

2. Sentralismen. Det var umulig for avd.-styret å holde grep om kameratene. De fikk aldri diskutert arbeidet sitt. Det kunne ta lang tid før avd.-styret oppdaga at noen hadde motsigelser, glei unna oppgaver o.l. Det tok lang tid å forberede oppsummeringer, få ut innkallinger osv.

3. Demokratiet. Møtene var foredrag med diskusjon, og prinsipielle vedtak. Selv om ganske mange tok ordet, utgjorde de et lite fåtall av forsamlingsa. Tida strakk ikke til. Dessuten var det vanskelig for nye folk å snakke på et så stort møte. Møtet endte ikke med diskusjon av oppgaver for hver enkelt og folk fikk ikke diskutert arbeidet sitt.

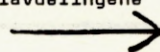
Etter å ha summert opp dette, fikk vi lov av DS å starte et forsøk med

parti-komite. Vi delte opp avdelinga i så naturligeoppdelte avdelinger som vi kunne, og nedsatte en PK. Neste år hadde vi nomineringer fra avdelingene, og avdelingsdelegatene valgte ny PK etter at den hadde lagt fram ei ny beretning. En komite på 3-4 folk er nok, og skal ikke være noe representantskap fra avd., men velges blant de mest framskredne innafor helheten.



Vi gjorde mange feil til å begynne med, men vi lærte en del:

1. PK må ikke bare være en sentral for papirspredning til og fra DS. Det blir byråkratisk ledelse. PK må hele tida være innstilt på at den skal være innretta på massenes kamp innafor sitt område/bransje. Ha ansvaret for at partiavdelingene



17. mai

I forrige FFP skrev vi at det skulle være demonstrasjon 17.mai. Det blir det ikke, fordi det skal være demonstrasjon 19.mai (se artikkel).

Opplegget for 17.mai blir: Vi skal markere norsk sjølråderett og kampen mot de to imperialistiske supermaktene på minst følgende steder: Bjørnson- og Welhaven-minnesmerket på Vor Frelzers Gravlund, og på NKP-minnesmerket over falne kommunister på Nordre Gravlund. Det er ikke direktiv om å stille der. Men vi er overbevist om at kameratene skjønner hvor viktig det er at ikke borgerskapet skal være aleine om å prege 17.mai med propaganda for Nato og for handelsflåten sin. Vi skal gi dagen et annet innhold. Masser rundt partiet må trekkkes med, for det er skoler-

ende for dem. Kamerater! Vi oppfordrer dere til å ta med familie og venner og gå på det nærmeste arrangementet. Det blir skikkelige taler, og vi skal syng og legge på blomster.

Om ettermiddagen skal det være barnefest i Chateau Neuf, med mye moro for unga. Opplegg og tid kommer seinere, men planlegg det nå.

DS/AU

(Partikomiteé

kjemper for massenes interesser og for faglig kamp.

Det er viktig å diskutere forholdet mellom PK og avdelingsstyrene. Det blir lett sånn at avdelingsstyrene "glemmer" at de har ansvaret for massene innafor sitt område og degenererer til å bare gjøre noe hvis PK sier det. Et annet avvik er det når PK ikke følger nøye med i avdelingenes arbeid og motsigelser og diskuterer der det trengs. I stedet må det være sånn at både avd.-styrer og PK leder politisk, bare at PK skal lede helheten. PK er en stor fordel når fl flere avdelinger jobber innafor samme bransje/område. Da har de behov for en felles ledelse fordi de har de samme oppgavene og problemene.

PK skal sørge for at kampanjene og

partiets hovedoppgaver blir gjennomført på bra vis. Ved å stadig holde oversikten, og hjelpe til med kontroll og diskusjoner.

PK blir avdelingens bindeledd med DS: Vi kan tenke oss at dette er en veldig stor fordel for DS. Det er sikkert svært mange avdelinger i denne byen, og hvordan DS kan klare å lede alle dem, skjønner vi ikke. Men hvis det var mange partikomiteer, vi ville de bli mange framskredne organer som med god lokalkjennskap kunne lede flere avdelinger. Det ville kanskje gjøre ledelsen av Oslo enklere og bedre?

Er det andre motstridende erfaringer?



studier

FORTSETT STUDIENE AV DEN PROLETARISKE REVOLUSJONEN OG RENE-GATEN KAUTSKY.

DET BORGERLIGE DEMOKRATIET ER ET DEMOKRATI FOR BORGERSKAPET OG BORGERSKAPETS DIKTATUR OVER ARBEIDERKLASSEN.

Lenin sier: I alle alvorlige, dyptgående og grunnleggende spørsmål vil proletariatet bli møtt med unntakstillstand eller pogromer, i stedet for "beskyttelse av mindretallet". Jo mer utviklet et demokrati er, jo mer overhengende er faren for pogromer eller borgerkrig i samband med enhver dyptgående politisk konflikt som innebærer fare for borgerskapet.

Det er stilt spørsmål om hva som menes med dette og spesielt hva som menes med mer utvikla demokrati.

La oss slå fast: Borgerlig demokrati er et klassesdemokrati, et demokrati for borgerskapet. Borgerskapet opprettholder sitt diktatur over arbeiderklassen med staten og dens militærapparat som viktigste redskap. Dette er ikke et demokrati for arbeiderklassen, for de utbyttede. At det eksisterer visse såkalte borgerlig-demokratiske rettigheter som også arbeiderklassen kan bruke forandrer ikke på dette. Det er et resultat av arbeiderklassens kamp og uttrykk for et kompromiss mellom klassene. Et slikt borgerlig demokrati er det Kautsky roser. Her er fred og "beskyttelse av mindretallet".

Men hvordan er virkeligheten?

Vi ser at til og med de borgerlig-demokratiske rettighetene blir uthula, at

arbeiderklassen må sloss for å bruke dem. Borgerskapet tillater bare at de blir brukt dersom de ikke retter seg mot deres herredømme.

Streiker blir forbudt, politiske oppsigelser, suspensjoner av hele fagforeningsstyrer, forfølgelse av kommunister. Dette er uttrykk for at når arbeiderklassen truer borgerskapets makt og fører en politikk som borgerskapet ikke kan godta, da inntretr forfølgelser, forbud og undertrykking. Da rives den demokratiske maska vekk og klassesdiktaturet og klassenes uforsonlighet kommer fram.

Hvem vil påstå at "demokratiet" beskytter mindretallet, f.eks. de revolusjonære? Det er ingen tvil om at de uttrykkene vi har sett for dette nå, bare er en forsmak på hva som vil skje dersom det oppstår en dyptgående politisk konflikt som innebærer en fare for borgerskapet:

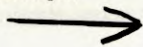
Og da er det også slik at jo mer utvikla det borgerlige demokratiet er, dvs. jo mer borgerskapet har styrka sine maktposisjoner overalt, jo mer det har brukt opp sitt arsenal med demokratiske masker, jo større er faren for forfølgelser og borgerkrig når borgerskapets makt er trua.

TIL SPØRSMÅLET OM

"FORSVAR AV FEDRELANDET".

Kautsky brukte denne parola til å dekke sin pro-imperialistiske politikk som gikk ut på at arbeiderklassen støtta sitt eget imperialistiske borgerskap i røverkrigen. Dette var et forræderi. Den riktige linja som

SUKP fulgte var å reise massene til revolusjon, til revolusjonær krig mot krigen. Hva er vår strategi? Det er en sosialistisk revolusjon, proletariatets diktatur. Vår taktikk i enhver situasjon





studier

må tjene denne strategien. Det viktigste spørsmålet er hvilken klasse den politiske linje tjener.

Hva så med et imperialistisk angrep på Norge? Hvilke muligheter er sannsynlige?

- 1) USA/Nato okkuperer Norge under dekke av å forsvare oss mot Sovjet.
- 2) Sovjet okkuperer Norge.
- 3) Åpen kamp mellom supermaktene i Norge, landet blir delt.

I alle fall vil borgerskapet med monopolborgerskapet i spissen støtte en av imperialistmaktene.

Den norske hæren er et redskap for borgerskapet i Norge og vil støtte den ene eller den andre av de to supermaktene. Uansett må vi altså reise en folkehær med arbeiderklassen i ledelsen mot begge supermaktene. Dersom deler av det nasjonale borgerskapet går mot begge supermaktene kan de delta i enhetsfronten, men vi kan ikke basere oss på dem og sette dem i ledelsen. Vi kan ikke i denne kampen basere oss på borgerskapets hær. Skulle vi delta i hæren så måtte den eneste grunnen være å rette våpnene mot det pro-imperialistiske officerskorps og borgerskapet i Norge som støtter imperialismen.



Noen hevder at vi må gå inn i forsvaret og der få våpen og folk til å danne en folkehær og jage ut imperialistene en etter en. Da oppstår det en motsigelse hos disse kameratene på spørsmålet om bevilgninger til militærapparatet. Vi må gå inn for bevilgninger for ellers blir det ingen våpen å ta fra borgerskapets hær?!!! Dette er tøv. Militærapparatet er et redskap for pro-imperialistisk borgerskap sjøl om det ikke er en verva hær. Å støtte dette vil være å støtte imperialismen. Derfor: Ingen bevilgninger til det borgerlige militærapparatet. Vi må regne med at den norske hæren blir en fiende i kampen mot imperialistmaktene, og sjølsagt for revolusjonen i Norge.

Vi skal forsvare nasjonen dersom fienden marsjerer inn, men vi kan ikke alliere oss med et borgerskap som vil selge landet og delta på en av imperialistmaktens side i en røverkrig.

Studier: Det nye heftet: Internasjonalen, artikkelen av Ernst Aust, Røde fane nr.5 om krigsfaren.



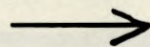
Revolusjonen i Norge er uungåelig og vil med 100 % sikkerhet bli en væpna revolusjon.

I siste nummer av FFP kom det fram at en kamerat har hevdet han var mot absolutt på samfunnsmessige forhold.

Kameraten mener det er uvitenskapelig å si at revolusjonen i Norge helt sikkert blir væpna.

I så fall: Kan en tenke seg situasjoner der borgerskapet i Norge som har et stort militærapparat til sin disposisjon fri-

villig nedlegger dette, dvs. gir fra seg makta frivillig til arbeiderklassen, slik at arbeiderklassen kan spassere inn og overta? Nei, dette er umulig og er helt uvitenskapelig. Det er revisjonisme. Kameraten er mot absolutt og naturlover på samfunnsmessige forhold. Dette er helt i strid med marxismen-leninismen, i strid med den vitenskapelige sosialismen. Er det da feilaktig å si at revolusjonen er uungåelig? Den dialektiske materialismen





studier

gjelder på alle forhold i naturen og samfunnet. Det finnes lover i samfunnet. Eks.: Loven om kriser i kapitalismen. Det er også mange flere. Finnes det kapitalistiske land uten kriser?

Jeg mener kameraten hevder slike revisjonistiske standpunkter under dekke av å være mot absolutter. Jeg mener kameraten som har hevda dette bør svare.

ARNE

Studier: Staten og revolusjonen (Lenin) s. 52 - 58 punkt 4 om statens bortdoen og voldelig revolusjon.



bruk bystyregruppa!

RV's bystyregruppe (som faktisk eksisterer) har hittil ikke vært plaget av for mange henvendelser fra massene.

Bortsett fra et par unntak har de bare tatt stilling til det som har stått på bystyrets dagsorden, dvs. at de har jobba på borgerskapets premisser. Dette er skadelig både for massekampen og folka i bystyregruppa.

Vi trur sjølsagt ikke at massenes problemer kan løses i bystyret, men vi skal heller ikke unnlate å reise kravene der det er mulig. Dersom det tjener massekampen bruker vi gjerne bystyrets talerstol.

Derfor: Når det skjer noe på et eller annet kampavsnitt, tenk også på om saken bør kjøres fram i bystyret. Saker hvor Oslo kommune viser sin klassekarakter er f.eks. godt egna til å bli tatt oppp. Bystyregruppa er takknemlig for henvendelser. De vil også gjerne innbys til åpne møter i forskjellige slags masseorganisasjoner for å legge fram vår politikk.

Kamerat
i DS.

dra på sommerleir !

Noen avdelinger har allerede diskutert sommerleir. De har levert inn problemstillinger som de gjerne vil ha svar på, som sikkert andre også lurer på.

Fø jeg svarer på det vil jeg bare si noen ord om erfaringene fra i fjor.

De som dro på leir kom entusiastiske tilbake - syntes de hadde lært mye - spesielt om sosialimperialismen. Provokasjonene mot leirer lærte oss mye - viktigheten av sikkerheten, beredskap osv. Ungene var fornøyd - det ble ikke lagt opp til en kommunistisk barneoppdragelse (det går ikke an å "fikse" på ei uke), men de hadde et tilbud - og trivdes. Kort sagt: hovedsida var absolutt bra!

De som ikke dro på leir i fjor kan altså angre seg - så de må også dra i år!

Leirene i år blir viktige:

- 1) Politisk - vi skal diskutere Norge foran en tredje verdenskrig. Programdiskusjon. Dette er dødsens viktige diskusjoner - som gjør at vi politisk vil hoppe et skritt framover.
- 2) Massemobilisering. Dette er leirer hvor partiet inviterer venner og sympatisører slik at de også kan få være med å diskutere og bli kjent med politikken vår.

Det er mange flere argumenter for å dra på leir, men disse er de viktigste.

Problemstillinger som ei avdeling har reist:

1. Motsigelse på å samle så mange på et sted og sikkerheten.

Jo flere vi drar med av masser, desto bedre sikkerhetslinje er det. For hvis vi skal gå med på et slikt argument kan vi heller ikke ha demonstrasjonstog - for der samler vi også mange progressive.

Problemet bør heller være: Driver vi ei skikkelig sikkerhetslinje på leiren? Holder vi konsekvent på dekknavna - ikke gir unødvendige opplysninger om oss sjøl osv.? Klarer vi det - å propagandere



ei riktig sikkerhetslinje - er det ikke noe i veien for å samle mange folk. Derimot, er vi få folk er det lett for en agent å få oversikt.

2. Demokratiske sentralismen. - er det lov å være uenig utad?

Hvis partiets linje er fastlagt - er det brudd på den demokratiske sentralismen å kjøre mot den eksternt. Er det **reist** en diskusjon som partiet ønsker å diskutere er det sjølsagt lov å reise problem og motsigelser. Spørsmålet er hvordan det gjøres: Eks. 1) å reise innvendinger til programforslaget i plenum er lov. Det er jo det vi skal diskutere. Eks. 2) Hvis det i løpet av leiren blir **motsigelser** f.eks. på barneopplegget og motsigelsen også går internt, skal partimedlemmene følge sentralismen): leirledelsen.

Påmeldingsfrist er innen 1.mai.

Dra på sommerleir - lær mye!

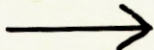
Mobiliser venner til leiren!

reis kampen mot boligdyrtid og rasering

DS har diskutert boligkampen. I de siste åra har boligkampen reist et stort antall masser til kamp mot rasering og boligdyrtid i de eldre bydelene. Leieboerforeninger som nyter nytter stor tillit blant massene og husokkupasjoner med brei støtte sier noe om at kampen er i ferd med å komme opp på et høyt nivå. Massene er mobilisert og vil slåss, det gjelder livsviktige interesser for dem.

I de nyere drabantbyene slår dyrtida til for fullt. Skyhøye husleier som skal bli enda høyere, er massenes virkelighet. Dette er folk veldig oppgitt av, og selvsagt veldig forbittra på. Det er blitt så dyrt å bo, at på Furuset står flere nye leiligheter tomme.

Grunnlaget for brei og slagkraftig massekamp mot rasering og boligdyrtid er åpenbart til stede. Og i eldre bydeler er altså massene i bevegelse. Hvilken holdning skal partiet i Oslo ha til denne bevegelsen? I sitatboks sier Mao: (Det komm. parti, sitat nr. 11). "Et revolusjonært parti setter ut i livet en politikk hver gang det setter en aksjon i gang. Gjennomfører det ikke en riktig politikk,



så gjennomfører det en uriktig politikk politikk,- og gjennomfører det ikke en gitt linje bevisst, så gjør det den blindt."

Mao peker her på at enhver handling/aksjon er uttrykk for en bestemt politikk, enten vi vil eller ikke. Tenk på de aksjonene som er i gang. Har partiet en bevisst og målretta linje for dem? Noen kamerater har det, men ikke alltid avdelingene det dreier seg om en gang. Og DS har ikke hatt det. Hvordan kan da bevegelsen drives framover og til enhver tid være et uttrykk for en riktig politikk.? Har partiet en bevisst linje i forhold til okkupasjoner? Eller oppstår de mer eller mindre spontant - og får så partiets støtte? DS anser husokkupasjoner som et viktig middel i boligkampen, og vil ta ta tiltak for å sette partiet i stand til å lede den slags kamp.

I de nyere bydelene vil det bli kamp mot de dyre leiene. Det ulmer. Enkelte steder ser en spirer til motstand, og det blant folk som partiet har ingen kontakt med. Det betyr en ting: Kampen vil komme! Massene vil lage aksjoner. "De vil føre en politikk". Men hvilken?

Skal partiet være tilskuere, eller skal partiet slåss for å sette seg i stand til å være ledende i boligkampen? Vi har ikke noe valg. Partiet i Oslo må prioritere kampen mot boligdyrtida høyere enn hva som til nå har vært tilfellet. Det betyr at det er viktig å jobbe i borettslag. Og det betyr en bedre ledelse over det arbeidet som drives. For det første må boligfolk (gjørne også andre) diskutere og studere politikk. De kan studere (sammen!) Engels om boligspørsmålet (Oktober) For det andre har DS tatt tiltak for å komme med forslag til handlingsparoler mot boligdyrtida.

Vi må altså prioritere boligkampen høyere. Det er det området i Oslo hvor det er nest massebevegelse. Det betyr at vi må ha en mer utvikla politikk og en bedre kollektiv og sentralisert ledelse på dette. DS kommer tilbake med mer.

DS/AU



beretningsdiskusjonen: vulgarisering av kampen mot høyreavviket

Avdelinga har diskutert beretninga og blei enige om å sende DS kommentarene sine sjøl om de er usystematiske og ikke behandler alle sider ved beretninga.

Generelt har diskusjonene på beretninga brakt avdelinga framover på spørsmålet om høyreavviket. Den nye beretninga gjenspeiler den utviklinga vi har hatt på spørsmålet og gir bedre uttrykk for kampen mellom de to linjene enn de tidligere beretningsforslaga.

Men, -en viktig konklusjon i den beretningsdiskusjonen som foregikk på og omkring DS' årsmøte, var at det fantes tendenser til, og lå en alvorlig fare i, vulgarisering av kritikken mot høyre. Vulgarisering i form av lettvtint å hoppe på såkalte venstrestandpunkter i spørsmål hvor vi hadde høyrefeil. Vi mener beretninga er mangelfull fordi den ikke drar fram denne konklusjonen og påpeker faren for vulgarisering. Vi mener videre at beretninga sjøl står i fare for å vulgarisere kampen mot høyre på spørsmålet om holdninga til revisjonismen når den på side 15 sier:

"En av høyreavvikets klareste kjennetegn i den faglige politikken har vært den feilaktige analysa av revisjonismen som en del av venstresida. Dette har ført til at vi f.eks. har alliert oss med revisjonister mot DNA ved valg i klubber og foreninger osv. Og stor har forbauselsen senere vært når SV og DNA-pampene har alliert seg for å hive oss ut. Denne feilaktige linja har ført til at vi har vært med på å bygge opp tilliten til de revisjonistiske pampene og ikke propagandert den riktige linja med at revisjonistene på lik linje med DNA-pampene er borgerskapets representanter i fagbevegelsen.

Linja med forsonlighet overfor og råtten borgerfred med SV-lederne i fagbevegelsen må bekjempes og ersattes med avsløringer av deres politikk og ledelse og enhet på klassekampens grunn med deres medlemmer og sympatisører."

Betyr dette at vi er i mot å alliere oss med

revisjonister i enhver sammenheng? Betyr det at vi er prinsipielle motstandere av allianser med revisjonistene? Og videre, - betyr det at den eneste formen for enhet med revisjonismen vi kan gå med på er enhet på grunnplanet deres mot lederne? I så fall mener vi at beretninga tar feil.

Vårt mål er å revolusjonere massene med hensyn på den sosialistiske revolusjonen. På veien dit må massene avsløre revisjonismen som det den er, den mest utvikla bæreren av borgerskapets innflytelse i arbeiderklassen. Dette må være den strategiske ledetråden for alt vårt massearbeid. Men det betyr ikke at vi ikke kan tenkes å gå i taktiske allianser med revisjonister på mange områder og nivåer av kampen. Tvert i mot vil det være nødvendig for oss å vise smidighet i taktikken overfor revisjonistene dersom vi tar vårt strategiske mål alvorlig. Revisjonismen har karakter av å vakle mellom borgerskap og proletariat. Riktig kommunistisk taktikk må utnytte denne vaklinga. Det krever innrømmelser overfor de blant dem som vender seg mot proletariatet, når de gjør dt og i den grad de gjør det. Og det krever kamp mot de som vender seg mot borgerskapet.

For å kunne tillempe en riktig taktikk mot revisjonismen må vi ha innsikt i dens karakter og strategiske plass i historia.

Det har vi ikke hatt i den perioden vi har vært gjennom og derfor har taktikken vår overfor revisjonistene vært prinsippløs og vakkende, i hovedsak prega av høyrefeil. Kampen mot høyreavviket har vært en kamp for å høyne partiets innsikt i karakteren av revisjonismen og setter oss i stand til å anvende en riktig kommunistisk taktikk overfor revisjonismen i alle spørsmål.

Sitet fra beretninga er i forhold til dette i beste fall uklart. Verre tolket er det direkte feilaktig og uttrykker ei farlig linje for partiet. Den bør derfor rettes opp.

Avdeling i Oslo.

Svar:

Dere mener at beretninga vulgariserer kampen mot høyre ved at den utelukker taktikk overfor de revisjonistiske lederne, f.eks. i fagforeningspolitikken. Etter deres mening representerer beretninga således en farlig linje for partiet.

Dere tolker beretninga feilaktig. Den kritiserer en feilaktig linje, som har eksistert i den faglige politikken, som går ut på å erstatte massemobilisering på grunnplanet med prinsippløse allianser med revisjonistiske pampere. Her hevder beretninga et prinsipielt standpunkt til hvordan vi skal utrydde den borgerlige innflytelsen i fagbevegelsen. Den tar ikke stilling til hvilken taktikk dette medfører.

Det er riktig at beretninga tar lite på vulgarisering av kampen mot høyre. De viktigste av framtreddelsesformene for vulgariseringa, som var kommet fram på det tidspunktet beretninga ble skrevet og som hørte med der, er kommet med. Se f.eks. s.7.

Senere har det kommet fram flere eksempler på vulgarisering. F.eks. i diskusjonen om SV-taktikken 1.mai - hvor noen har avvist taktikk overhodet (Se siste nummer av FFP).

Og nå bringer dere inn et nytt eksempel på vulgarisering, kamrater! Premissene for deres kritikk av beretninga viser at dere ikke har forstått revisjonismens karakter og dermed grunnlaget for enhver taktikk overfor revisjonismen!

Konsekvensen av deres syn er at dere står mot partiets linje om at SV og NKP er borgerlige arbeiderpartier. Dere fremmer sjøl "revisjonisme i ny frakk" og skjuler den bak kritikk av revisjonismen! Dette vil jeg påstå på grunnlag av følgende sitat fra oppsummeringa deres:

"Revisjonismen har karakter av å vakle mellom borgerskap og proletariat. Riktig kommunistisk taktikk må utnytte denne vaklinga."

Dette er feil!

Revisjonismen vakler ikke mellom borgerskap og proletariat! Revisjonismen er en form for borgerlig politikk. "Revisjonismen ved makta er borgerskapet ved makta".

Mao. "Dette lag av "borgerliggjorte" arbeidere eller "arbeideraristokratiet". som er fullstendig spissborgerlig i levest, inntektsnivå og hele sitt livssyn, er den 2. internasjonales hovedstøtte og i våre dager for borgerskapet i arbeiderbevegelsen, kapitalistklassens arbeiderlønntanter, de virkelige bærere av reformismen og sjåvinismen. I borgerkrigen mellom proletariat og borgerskapet stiller de seg uungåelig - i ikke lite antall - på borgerskapets side, på "versailernes" side mot "kommunardene"". Lenin i forordet til imperialismen.

Dette skrev Lenin om sin tids revisjonister. Når det gjelder de moderne revisjonistene, må en føye til enda et viktig forhold: Den moderne revisjonismen har i dag statsmakta i en rekke fascistiske land (eks. Sovjet). De norske moderne revisjonistene støtter ikke bare monopolborgerskapet i Norge, de representerer også sosialimperialismens internasjonale interesser.

At revisjonisme ikler seg marxisme og leninisme for å utnytte arbeiderklassens ønsker om sosialisme, må ikke forvirre oss kommunister.

At massene som er påvirket av revisjonismen vakler mellom borgerskapets og proletariatets politikk, er en annen sak.

Grunnlaget for en riktig kommunistisk taktikk er derfor ikke, som dere sier: "å utnytte revisjonismens vakling mellom borgerskap og proletariat".

Grunnlaget er:

- at taktikk med borgerlige partier (enten de er revisjonistiske, sosialdemokratiske eller høyre-borgerlige) er nødvendig for å avsløre dem overfor massene som er påvirket av deres ideer
- at taktikken må ta utgangspunkt i om den tjener arbeiderklassen kortsiktig og strategisk.

Vi oppfordrer avdelinga til å fortsette diskusjonen, også i FFP.

DS-medlem.

rotasjonskampanja: en hard innspurt er nødvendig



Oslo har nådd 78% av målsettinga i rotasjonskampanja, og det er bare 4 uker igjen til 1.mai. Det betyr at vi ikke greier målsettinga hvis vi ikke øker tempoet i innsamlinga. En hard innspurt er derfor nødvendig.

Svært mange av oss har vært aktive i støttearbeidet til Jøtul-streika, og vi har høsta mange nye erfaringer i økonomisk arbeid blant massene. Det er svært viktig at vi nå bruker og

bygger videre på disse erfaringene.

Rotasjonskampanja er en glimrende anledning til det. På den korte tida vi har igjen fram til 1.mai må vi legge vekt på å føre rotasjonskampanja ut blant massene. Vi må vise massene at de trenger KK som dagsavis, at arbeidsfolk i kamp har ei sikker støtte i KK, og at denne støtta blir enda sterkere når KK blir dagsavis.

Sørg for å oppfylle målsettinga før 1.mai - bruk masselinja!

(KF og 1. mai fra s. 5)

- Noen kamerater i KF er blitt glad for 1.mai, for jeg er så lei av kvinnepolitikk", og "nå kan jeg jobbe i FFF, for der er all politikk".

KF har slutta seg til hovedparolene, unntatt om sosialismen, så i KF's 1.mai-arbeid har dere full anledning til å diskutere DNA/LO-ledelsen, supermaktene, "Norsk Front", klassekamp mm. Hva slags kamerater er det som ikke gidder å jobbe i KF for å mobilisere KF-medlemmene og masser utafor til å støtte mest mulig av denne politikken? Men når de jobber i ei FFF-gruppe, da klarer de det, da er det moro. Jeg trur ikke at kamerater med en slik innstilling klarer å gjøre godt arbeid i FFF. For den viser uvilje til å diskutere politikk med massene. Dessuten skjønner disse kameratene at

kvinnekampen er en uatskillelig del av klassekampen.

- En del steder har det gått ut en parole i KF om at KF-gruppene skal lage egne 1.mai grupper med folk i og utafor KF. Dette har mange steder skapt forvirring, og folk har sitti og diskutert i 14 dager ulike finurligheter om forholdet mellom KF - 1.mai-komite - FFF-komite o.s.v. I et intervju i KK for 30/3 ble der slått fast at slike komiteer ikke er nødvendige. Hovedsaken er at KF-medlemmene driver 1.mai-arbeid blant massene, og trekker nye folk til seg som får oppgaver. Ut og driv mobilisering!

DS-medlem.